

Υπόθεση C-50/24 [Danané]ⁱ

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Ιανουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Ιανουαρίου 2024

Προσφεύγων:

X

Καθού:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Προκαταρκτική παρατήρηση

- 1 Η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αποτελεί μέρος μιας σειράς επτά υποθέσεων (με αριθμούς υπόθεσης C-50/24 έως C-56/24), οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα και προέρχονται από το ίδιο αιτούν δικαστήριο, το Conseil du contentieux des étrangers (Συμβούλιο επίλυσης ενδίκων διαφορών επί υποθέσεων αλλοδαπών, Βέλγιο), σχετικά με την άφιξη στον αερολιμένα Βρυξελλών (Βέλγιο), αεροπορικός, υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίοι υπέβαλαν όλοι αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα κατά την ημέρα της άφιξής τους. Σε καθεμία από τις υποθέσεις αυτές, εκδόθηκαν αποφάσεις απαγόρευσης εισόδου, ακολουθούμενες από αποφάσεις περί «κράτησης σε ειδικό χώρο στα σύνορα» και, εν συνεχεία, «κράτησης σε ειδικό χώρο» όσον αφορά τους εν λόγω αιτούντες πριν από την έκδοση αποφάσεων περί «μη αναγνώρισης του καθεστώτος πρόσφυγα και του καθεστώτος επικουρικής προστασίας», οι οποίες αποτελούν τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

ⁱ Η ονομασία της παρούσας υπόθεσης είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 2 Στις 17 Οκτωβρίου 2023, ο προσφεύγων έφθασε αεροπορικά στον αερολιμένα Brussels Airport, όπου υπέβαλε αυθημερόν αίτηση διεθνούς προστασίας.
- 3 Την ίδια ημέρα εκδόθηκε εις βάρος του προσφεύγοντος απόφαση απαγόρευσης εισόδου, καθώς και «απόφαση περί κράτησης σε ειδικό χώρο στα σύνορα», εν προκειμένω στο «κέντρο διέλευσης Caricole».
- 4 Στις 23 Οκτωβρίου 2023, η Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών, Βέλγιο) [direction générale au sein du Service fédéral public (SPF) Intérieur (Γενική Διεύθυνση της Ομοσπονδιακής Δημόσιας Υπηρεσίας (SPF) Εσωτερικών, Βέλγιο), η οποία είναι αρμόδια για την εφαρμογή του loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 περί εισόδου στην επικράτεια, διαμονής, εγκατάστασης και απομάκρυνσης των αλλοδαπών, Βέλγιο) (στο εξής: νόμος της 15ης Δεκεμβρίου 1980) και του arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981 περί εισόδου στην επικράτεια, διαμονής, εγκατάστασης και απομάκρυνσης των αλλοδαπών, Βέλγιο)], αφού συγκέντρωσε τις δηλώσεις του προσφεύγοντος, διαβίβασε τον φάκελο «διαδικασία στα σύνορα» στον Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Γενικό Επίτροπο για τους πρόσφυγες και τους ανιθαγενείς, Βέλγιο) (στο εξής: CGRA). Ο CGRA είναι, κατά το βελγικό δίκαιο, η αρμόδια για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας αρχή (η οποία αντιστοιχεί στην έννοια της «αποφαινόμενης αρχής») κατά την οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (στο εξής: οδηγία 2013/32).
- 5 Στις 31 Οκτωβρίου 2023, ο CGRA κάλεσε τον προσφεύγοντα σε προσωπική συνέντευξη που είχε προγραμματιστεί για τις 17 Νοεμβρίου 2023.
- 6 Στις 14 Νοεμβρίου 2023, ο Υπουργός εξέδωσε «απόφαση περί κράτησης σε ειδικό χώρο» (παράρτημα 39bis), η οποία, μεταξύ άλλων, επιτρέπει στον προσφεύγοντα να εισέλθει στο Βασίλειο, θέτοντάς τον ταυτοχρόνως υπό κράτηση «προκειμένου να προσδιοριστούν τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας τα οποία δεν θα μπορούσαν να αποκτηθούν εάν δεν κρατούνταν ο αιτών, ιδίως όταν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής».
- 7 Η νέα αυτή απόφαση δεν επέφερε καμία φυσική και πραγματική μεταβολή του χώρου κράτησης του προσφεύγοντος, ο οποίος παρέμεινε στο «κέντρο διέλευσης Caricole».
- 8 Στις 17 Νοεμβρίου 2023, ο προσφεύγων έτυχε ακροάσεως από τον CGRA.

- 9 Ο προσφεύγων υπέβαλε παρατηρήσεις επί του περιεχομένου της εν λόγω συνέντευξης στις 22 Νοεμβρίου 2023.
- 10 Στις 7 Δεκεμβρίου 2023, ο CGRA εξέδωσε απόφαση περί «μη αναγνώρισης του καθεστώτος πρόσφυγα και του καθεστώτος επικουρικής προστασίας», η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 8 Δεκεμβρίου 2023.
- 11 Με δικόγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2023, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του Conseil du contentieux des étrangers (Συμβουλίου επίλυσης ενδίκων διαφορών επί υποθέσεων αλλοδαπών).

Το νομικό πλαίσιο

Η «διαδικασία στα σύνορα»

- 12 Κατά την άφιξή του στο Βέλγιο, ο αλλοδαπός που παρουσιάζεται στα σύνορα χωρίς να έχει στην κατοχή του τα απαιτούμενα έγγραφα και για τον οποίο δεν έγινε δεκτή η υπαγωγή στο καθεστώς πρόσφυγα και επικουρικής προστασίας, ή του οποίου η αίτηση ασύλου δεν εκτιμήθηκε από τον CGRA, [...] επαναπροωθείται και, κατά περίπτωση, [...] μπορεί να απελαθεί στα σύνορα της χώρας από την οποία διέφυγε και στην οποία, σύμφωνα με τις δηλώσεις του, απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του» [άρθρο 72, παράγραφος 3, του arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981 περί εισόδου στην επικράτεια, διαμονής, εγκατάστασης και απομάκρυνσης των αλλοδαπών)].
- 13 Όταν ο αιτών υποβάλλει αίτηση διεθνούς προστασίας στις αρμόδιες για τον έλεγχο των συνόρων αρχές, οι υπάλληλοι της ομοσπονδιακής αστυνομίας προβαίνουν στον αρχικό έλεγχο πριν από τη διαβίβαση του φακέλου στην Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών) η οποία θα προβεί στην καταχώριση (συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων του αιτούντος σχετικά με την ταυτότητα, την προέλευση και τη διαδρομή του, και των απαντήσεών του σε ερωτηματολόγιο σχετικά με τους λόγους για τους οποίους υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας) και τη διεκπεραίωση της κατάθεσης της αίτησης.
- 14 Μετά την ολοκλήρωση της προαναφερθείσας καταχώρισης, η Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών) διαβιβάζει τον φάκελο στον CGRA.
- 15 Κατ' αρχήν, ο CGRA εξετάζει μια αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τη «συνήθη» διαδικασία (εντός έξι μηνών –21 μηνών σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις– μετά την παραλαβή της αίτησης διεθνούς προστασίας).
- 16 Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η εξέταση και η αξιολόγηση στην οποία προβαίνει ο CGRA αφορά την ουσία της αίτησης διεθνούς προστασίας.

- 17 Βάσει του άρθρου 57/6, παράγραφος 1, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980, ο CGRA μπορεί στη συνέχεια να αποφασίσει:
- να χορηγήσει καθεστώς πρόσφυγα·
 - να αρνηθεί τη χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα και να χορηγήσει καθεστώς επικουρικής προστασίας·
 - να αρνηθεί τη χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα και επικουρικής προστασίας·
 - να αρνηθεί τη χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα και να αποκλείσει από το καθεστώς επικουρικής προστασίας·
 - να αποκλείσει από το καθεστώς πρόσφυγα.
- 18 Ειδικότερα, όταν ο αιτών κρατείται σε ειδικό χώρο (παραδείγματος χάριν, σε χώρο κράτησης στην επικράτεια ή στα σύνορα, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση), η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται κατά προτεραιότητα (άρθρο 57/6, παράγραφος 2, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980, ο οποίος μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 31, παράγραφος 7, της οδηγίας).
- 19 Στο πλαίσιο της κατά προτεραιότητα διαδικασίας, ο CGRA εξετάζει τους εν λόγω φακέλους κατά προτεραιότητα, δηλαδή «πριν από όλους τους άλλους φακέλους», και λαμβάνει τις ίδιες αποφάσεις όπως στο πλαίσιο της «συνήθους» διαδικασίας.
- 20 Υπάρχει επίσης η καλούμενη «ταχεία» διαδικασία (βλ. σημεία 22 και 23 της παρούσας σύνοψης).
- 21 Δυνάμει του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασίες στα σύνορα»,
- «1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διαδικασίες, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II, προκειμένου να αποφασίζουν, στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, σχετικά με:
- α) το παραδεκτό μιας αίτησης, δυνάμει του άρθρου 33, που υποβάλλεται στα σημεία αυτά· και/ή
 - β) την ουσία μιας αίτησης σε διαδικασία δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 8.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών της παραγράφου 1 να λαμβάνεται εντός εύλογης προθεσμίας. Αν δεν έχει ληφθεί απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων, επιτρέπεται στον αιτούντα η είσοδος στο έδαφος του κράτους μέλους προκειμένου να εξετασθεί η αίτησή του σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

[...]»

22 Η διαδικασία του άρθρου 31, παράγραφος 8, για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 43, παράγραφος 1, στοιχείο β', είναι η «ταχεία» διαδικασία εξέτασης. Κατά τη διάταξη αυτή, «[τ]α κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι μια διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II μπορεί να επιταχυνθεί και/ή να διενεργηθεί στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43, εφόσον:

- α) ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευ σημασίας για την εξέταση του εάν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή
- β) ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής κατά την έννοια της οδηγίας αυτής· ή
- γ) ο αιτών παραπλάνησε τις αρχές με την παρουσίαση ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα και/ή την ιθαγένειά του, που μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την απόφαση· ή
- δ) είναι πιθανόν ότι ο αιτών έχει καταστρέψει ή πετάξει κακόπιστα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που θα βοηθούσε στον προσδιορισμό της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του· ή
- ε) ο αιτών έχει παρουσιάσει προδήλως ασυνεπείς και αντιφατικές πληροφορίες, ή σαφώς ψευδείς ή προφανώς απίθανες πληροφορίες οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με επαρκώς τεκμηριωμένες πληροφορίες της χώρας καταγωγής, καθιστώντας έτσι σαφώς μη πειστική τη δήλωσή του ως προς το εάν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή
- στ) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5· ή
- ζ) ο αιτών υποβάλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης που θα οδηγούσε στην απομάκρυνσή του ή
- η) ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος του κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα τη διαμονή του και, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν παρουσιάσθηκε στις αρχές ή δεν υπέβαλε αίτηση για διεθνή προστασία το συντομότερο δυνατό, δεδομένων των συνθηκών της εισόδου του· ή

- θ) ο αιτών αρνείται να συμμορφωθεί με την υποχρέωση λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του [...] ή
- ι) ο αιτών ενδέχεται, για σοβαρούς λόγους, να θεωρείται ότι συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, ή έχει απελαθεί διά της βίας για σοβαρούς λόγους δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας τάξης δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.
- 23 Η ταχεία αυτή διαδικασία προβλέφθηκε από το βελγικό δίκαιο στο άρθρο 57/6/1, παράγραφος 1, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980, το οποίο είναι διατυπωμένο κατά τρόπο παρεμφερή προς το άρθρο 31, παράγραφος 8, της οδηγίας 2013/32. Δυνάμει του άρθρου 57/6, παράγραφος 2, του εν λόγω νόμου, η ταχεία διαδικασία εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση κράτησης τόσο «στα σύνορα» όσο και «στο Βασίλειο» (βλ. σημεία 29 επ. της παρούσας σύνοψης). Η προβλεπόμενη από το βελγικό δίκαιο προθεσμία εξέτασης είναι δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή του φακέλου από την Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών). Πρόκειται για προθεσμία τάξεως, δηλαδή η υπέρβασή της δεν επιφέρει καμία συνέπεια.
- 24 Το δε άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32 (διαδικασίες στα σύνορα) μεταφέρθηκε στο βελγικό δίκαιο με το άρθρο 57/6/4 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980, το οποίο ορίζει τα εξής:
- «Όσον αφορά αλλοδαπό ο οποίος επιχειρεί να εισέλθει στο Βασίλειο χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3 και ο οποίος έχει υποβάλει στα σύνορα αίτηση διεθνούς προστασίας, ο [CGRA] είναι αρμόδιος να κηρύξει την αίτηση απαράδεκτη βάσει του άρθρου 57/6, § 3, ή να αποφανθεί επί της ουσίας της αίτησης στις περιπτώσεις του άρθρου 57/6/1, § 1, εδάφιο 1, στοιχεία a, b, c, d, e, f, g, i ή j.
- Εάν το εδάφιο 1 δεν μπορεί να εφαρμοστεί, ο [CGRA] αποφαινεται ότι απαιτείται περαιτέρω εξέταση, κατόπιν της οποίας ο αιτών λαμβάνει άδεια από τον Υπουργό ή από εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο να εισέλθει στο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 74/5, § 4, 4°.
- Εάν ο [CGRA] δεν λάβει απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων, από την παραλαβή της αίτησης διεθνούς προστασίας που διαβιβάστηκε από τον Υπουργό ή από εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο, ο αιτών λαμβάνει επίσης άδεια από τον Υπουργό ή από εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο να εισέλθει στο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 74/5, § 4, 5».
- 25 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, είναι δυνατές τέσσερις καταστάσεις:
- 1) η έκδοση απόφασης περί απαραδέκτου, κατ' αρχήν εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης που διαβιβάστηκε από την Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών), στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 57/6, παράγραφος 3, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980, ήτοι όταν:

- «1° ο αιτών απολαύει ήδη πραγματικής προστασίας σε μια πρώτη χώρα ασύλου [...].
- 2° μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής τρίτη χώρα [...].
- 3° ο αιτών απολαύει ήδη διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- 4° ο αιτών είναι έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης [...], εκτός εάν υποβάλει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι θα εκτεθεί σε δίωξη ή σοβαρή βλάβη στο εν λόγω κράτος μέλος [...].
- 5° ο αιτών υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας για την οποία δεν προκύπτουν ούτε προσκομίζονται από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα [...].
- 6° μετά την έκδοση απρόσβλητης απόφασης επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί για λογαριασμό του [...], ο ανήλικος αλλοδαπός δεν προβάλλει ίδια πραγματικά περιστατικά που να δικαιολογούν χωριστή αίτηση. [...].»
- 2) η έκδοση απόφασης επί της ουσίας με ταχεία διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι εμπίπτει σε μία από τις προβλεπόμενες περιπτώσεις (όλες οι προαναφερθείσες περιπτώσεις ταχείας διαδικασίας εκτός από την άρνηση λήψης δακτυλικών αποτυπωμάτων)
 - 3) η έκδοση απόφασης για περαιτέρω εξέταση σε περίπτωση που δεν μπορεί να ληφθεί καμία από τις προαναφερθείσες αποφάσεις
 - 4) η μη έκδοση απόφασης.
- 26 Σύμφωνα με τις προπαρασκευαστικές εργασίες της βελγικής νομοθεσίας, «εάν ο αλλοδαπός δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου στην επικράτεια και υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στα σύνορα, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (οδηγία περί διαδικασίας) και της οδηγίας 2013/33/ΕΕ (οδηγία περί υποδοχής). Κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησής του για διεθνή προστασία, μπορεί να “παραμείνει στο κράτος μέλος, περιλαμβανομένων των συνόρων, ή στις ζώνες διέλευσης του κράτους μέλους” (άρθρο 2, στοιχείο ιστ΄, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ)».

Οι χώροι κράτησης: η κράτηση στα σύνορα και η κράτηση στο Βασίλειο

- 27 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξέτασης της αίτησης, ο αιτών μπορεί να παραμείνει υπό κράτηση.
- 28 Η κράτηση των παρανόμως διαμενόντων αλλοδαπών στα κλειστά κέντρα εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Office des étrangers (Υπηρεσίας αλλοδαπών). Ο νόμος της

15ης Δεκεμβρίου 1980 απαριθμεί τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να κρατείται διοικητικά σε ειδικό χώρο.

- 29 Αυτός ο «ειδικός χώρος κράτησης» μπορεί να βρίσκεται «στα σύνορα» ή «στο Βασίλειο».

Η κράτηση στα σύνορα

- 30 Όσον αφορά την κράτηση στα σύνορα, το άρθρο 74/5, § 1, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 ορίζει τα εξής:

«Μπορεί να κρατείται σε ειδικό χώρο, στα σύνορα, εν αναμονή της άδειας εισόδου στο Βασίλειο ή της επαναπροώθησής του από την επικράτεια:

- 1° αλλοδαπός ο οποίος, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, μπορεί να επαναπροωθηθεί από τις αρμόδιες για τον έλεγχο των συνόρων αρχές·
- 2° αλλοδαπός ο οποίος επιδιώκει να εισέλθει στο Βασίλειο χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3 και ο οποίος υποβάλλει αίτηση διεθνούς προστασίας στα σύνορα.

Ουδείς αλλοδαπός κρατείται για τον λόγο και μόνον ότι έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας».

- 31 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Βέλγιο δεν διαθέτει στην πραγματικότητα κανέναν χώρο κράτησης ο οποίος να βρίσκεται γεωγραφικά στα σύνορα.
- 32 Ωστόσο, κατά πλάσμα δικαίου, κάθε χώρος ευρισκόμενος στο εσωτερικό της βελγικής επικράτειας εξομοιώνεται (κατόπιν έκδοσης βασιλικού διατάγματος προς τον σκοπό αυτό) με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα.
- 33 Επομένως, «[ο] αλλοδαπός που κρατείται σε έναν από τους άλλους αυτούς χώρους δεν θεωρείται ότι έχει λάβει άδεια εισόδου στο Βασίλειο» (άρθρο 74/5, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980).
- 34 Στο Βέλγιο υπάρχουν επί του παρόντος (επί συνόλου έξι χώρων κράτησης) πέντε χώροι αυτού του είδους, μεταξύ των οποίων το «κέντρο διέλευσης Caricole». Ο χώρος αυτός ευρισκόμενος όχι μακριά, αλλά εκτός των ορίων του αερολιμένα Brussels Airport, βρίσκεται, επομένως, από γεωγραφική άποψη, στο βελγικό έδαφος ενώ εξομοιώνεται με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα, μολονότι η εγκατάστασή του (στο Steenokkerzeel) δεν αντιστοιχεί σε κανένα από τα σύνορα της χώρας.

Η κράτηση στο Βασίλειο

- 35 Όσον αφορά την κράτηση «στο Βασίλειο», το άρθρο 74/6, § 1, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 ορίζει τα εξής:

«Όταν, βάσει ατομικής εξέτασης, τούτο είναι αναγκαίο και δεν μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά λιγότερο επαχθές μέτρο, ο Υπουργός ή το εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο μπορεί να θέσει υπό κράτηση τον αιτούντα διεθνή προστασία σε ειδικό χώρο στο Βασίλειο:

- 1° προκειμένου να διαπιστωθεί ή να επαληθευτεί η ταυτότητα ή η υπηκοότητα του αιτούντος· ή
- 2° προκειμένου να προσδιοριστούν τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, τα οποία δεν θα μπορούσαν να αποκτηθούν εάν δεν κρατούνταν ο αιτών, ιδίως όταν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής του αιτούντος· ή
- 3° όταν ο αιτών κρατείται στο πλαίσιο διαδικασίας επιστροφής προκειμένου να προετοιμαστεί η επιστροφή και/ή να διεξαχθεί η διαδικασία απομάκρυνσης και όταν μπορεί να αποδειχθεί, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι ο αιτών είχε ήδη την ευκαιρία πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης ασύλου, ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το πρόσωπο αυτό έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας προκειμένου να καθυστερήσει απλώς ή να εμποδίσει την εκτέλεση της απόφασης επιστροφής· ή
- 4° όταν απαιτείται για την προστασία της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης.

[...]».

Εξέταση της προσφυγής

- 36 Σε περίπτωση μη έκδοσης απόφασης εντός της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπει το άρθρο 57/6/4, τρίτο εδάφιο, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 (βλ. σημείο 24 της παρούσας σύνοψης), ο αιτών επιτρέπεται αυτομάτως να εισέλθει στο Βέλγιο. Η εν λόγω προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων αποτελεί καταληκτική ημερομηνία, οπότε η υπέρβασή της συνεπάγεται κατ' ανάγκην την είσοδο του αιτούντος στην επικράτεια.
- 37 Ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, η παρέλευση της προθεσμίας αυτής δεν επέφερε μεταβολή στην κατάσταση κράτησης του προσφεύγοντος.
- 38 Επομένως, η διαδικασία διεξήχθη σε χώρο κράτησης που βρίσκεται γεωγραφικά εντός της επικράτειας, αλλά εξομοιώνεται μέσω κανονιστικής ρύθμισης με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα, τούτο δε τόσο πριν όσο και μετά την παρέλευση της προμνημονευθείσας προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων.

- 39 Φαίνεται ότι, στην πράξη, ενδέχεται, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, να κινηθεί διαδικασία «στα σύνορα», αλλά ο CGRA να λάβει την απόφασή του μετά τη λήξη της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπει η διαδικασία αυτή.
- 40 Οι επτά υποθέσεις εγείρουν το ίδιο ζήτημα, ήτοι την υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας ενώ, μέχρι την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων, οι αιτούντες εξακολούθησαν στην πράξη να κρατούνται στον ίδιο χώρο.
- 41 Προκύπτει, αφενός, ότι ο CGRA συνέχισε την εξέταση της αίτησης λαμβάνοντας απόφαση επί της ουσίας στο πλαίσιο του καθεστώτος της κατά προτεραιότητα εξέτασης, ενώ ο προσφεύγων εξακολουθούσε να κρατείται στον ίδιο χώρο με τον χώρο κράτησης στα σύνορα.
- 42 Επομένως, τίθεται το ερώτημα αν η εν λόγω κράτηση σε χώρο πανομοιότυπο με εκείνον της διαδικασίας στα σύνορα συνεπάγεται την εφαρμογή των περιορισμών, χρονικών (τεσσάρων εβδομάδων) και ουσιαστικών («περιορισμέν[η] αρμοδιότητ[α] [...] στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 31, παράγραφος 8, της οδηγίας 2013/32»¹), οι οποίοι είναι εγγενείς στη διαδικασία στα σύνορα.
- 43 Ο γενικός εισαγγελέας P. Pikamäe έχει επίσης εκτιμήσει ότι, προκειμένου να προσδιοριστεί αν μια διαδικασία εξέτασης αιτήσεων διεθνούς προστασίας των προσφευγόντων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32, «σημασία έχουν τα πραγματικά στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία που έχει κινηθεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές και ειδικότερα την εδαφικότητά της, η οποία αποτελεί το θεμελιώδες στοιχείο για τον χαρακτηρισμό της υπό το πρίσμα του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32»².
- 44 Έως τώρα, το Δικαστήριο δεν έχει αποφανθεί επί του εν λόγω κριτηρίου εδαφικότητας.
- 45 Ο καθού ισχυρίζεται ότι η διαδικασία στα «σύνορα» δεν είχε πλέον εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση δεδομένου ότι, ελλείψει απόφασης μετά την παρέλευση της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων, ο αιτών δεν βρισκόταν πλέον στα σύνορα.

¹ Βλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Priit Pikamäe στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, σημείο 135). Στη συνέχεια, ο γενικός εισαγγελέας P. Pikamäe προσθέτει ότι «[τ]ο άρθρο 43 της οδηγίας αυτής καθορίζει ένα νομικό καθεστώς που αποτελεί αδιαίρετο σύνολο και επιτρέπει στα κράτη μέλη να προσφεύγουν στις διαδικασίες στα σύνορα μόνον εφόσον τηρούν τους όρους και τις εγγυήσεις που προβλέπονται γι' αυτές, γεγονός το οποίο έρχεται σε αντίθεση με την ερμηνεία [...] περί ενός καθεστώτος “α λα καρτ”, [...] το οποίο [...] παρέχει τη δυνατότητα να διεξαγάγει κατ' ουσίαν τέτοιες διαδικασίες αποκλίνοντας συγχρόνως από το πλαίσιο τους».

² Βλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Pikamäe στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, σημείο 136).

- 46 Διευκρινίζει συναφώς ότι η προμνημονευθείσα άδεια εισόδου δεν αποκλείει τη συνέχιση εντός της επικράτειας μιας κατάστασης κράτησης που είχε αρχικώς ξεκινήσει στα σύνορα. Παρατηρεί ότι η συνέχιση της κράτησης επί άλλης βάσης (απόφασης περί κράτησης καλούμενης «Παράρτημα 39 bis», εκδοθείσας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 74/6 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980) μπορεί να λάβει χώρα χωρίς να επιφέρει μεταβολή του φυσικού χώρου όπου πραγματοποιείται η κράτηση, περατώνοντας συγχρόνως τη διαδικασία στα σύνορα.
- 47 Συγκεκριμένα, κατά τον καθού, το «κέντρο Caricole» δεν θεωρήθηκε αποκλειστικά ως χώρος εξομοιούμενος με ειδικό χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα. Η τελευταία αυτή ιδιότητα δεν του στερεί την ιδιότητα του «ειδικού χώρου στο Βασίλειο» κατά την έννοια του άρθρου 76/6 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980. Κατά συνέπεια, το εν λόγω κέντρο δεν προορίζεται μόνον για την υποδοχή αλλοδαπών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής και, ακόμη και αν επιτραπεί σε αλλοδαπό η είσοδος στην επικράτεια (πράγμα που συμβαίνει επομένως αυτομάτως μετά την εκπνοή της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης διεθνούς προστασίας), μπορεί, κατά τον καθού, να τεθεί υπό κράτηση στον ίδιο χώρο, αυτή τη φορά δυνάμει του άρθρου 74/6, παράγραφος 1, σημείο 2, του ως άνω νόμου (βλ. σημείο 35 της παρούσας σύνοψης).
- 48 Αυτό αποκαλεί ο καθού «διττό ρόλο» του κέντρου, υπό την έννοια ότι, βάσει της διττής ιδιότητάς του, μπορεί να δέχεται αιτούντες που υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας στα σύνορα και να συνεχίζει να τους φιλοξενεί αφότου τους επετράπη αυτοδικαίως και εκ του νόμου να εισέλθουν στο Βασίλειο ενώ έχει εκδοθεί εις βάρος τους νέα απόφαση περί κράτησης (στο Βασίλειο), δεδομένου ότι η πρώτη απόφαση περί κράτησης (στα σύνορα) έχει καταστεί ανίσχυρη.
- 49 Ο καθού καταλήγει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, όπως προκύπτει από την απόφαση «παράρτημα 39 bis», η Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών) έκρινε ότι η κράτηση του προσφεύγοντος, για τους λόγους που προβάλλει, έπρεπε να συνεχιστεί σύμφωνα με το άρθρο 74/6, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980.
- 50 Η εν λόγω κράτηση, η οποία αρχικά έλαβε χώρα στο Caricole ως κέντρο ευρισκόμενο στα σύνορα, παρατάθηκε στον ίδιο αυτό χώρο κράτησης ως κέντρο ευρισκόμενο στην επικράτεια. Ως εκ τούτου, κατά το μέρος που ο προσφεύγων μπόρεσε να εισέλθει στην επικράτεια, η διαδικασία στα σύνορα δεν είχε πλέον εφαρμογή. Επομένως, ο καθού, κατά την άποψή του, δεν περιοριζόταν πλέον, από ουσιαστική και χρονική άποψη, από τη «διαδικασία στα σύνορα» η οποία είχε περατωθεί, οπότε μπορούσε να λάβει απόφαση χωρίς να υποπέσει σε ουσιώδη παρατυπία, μολονότι ο νέος χώρος κράτησης συμπίπτει, στην πράξη, με τον «ειδικό χώρο στα σύνορα» όπου βρίσκονται οι αιτούντες από τη στιγμή της άφιξής τους στο Βέλγιο.

- 51 Ο προσφεύγων αμφισβητεί την ανάλυση αυτή και παραπέμπει σε προγενέστερη νομολογία του αιτούντος δικαστηρίου, ήτοι στις αποφάσεις αριθ. 294 093 της 12ης Σεπτεμβρίου 2023 ³ και αριθ. 294 112 της 13ης Σεπτεμβρίου 2023 ⁴, με τις οποίες ακυρώθηκαν προσβαλλόμενες αποφάσεις υπό ανάλογες συνθήκες.
- 52 Αφετέρου, αποδεικνύεται ότι το σύνολο ή μέρος, κατά το μάλλον ή ήττον, της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας και των διαδικαστικών πράξεων που συνεπάγεται έλαβε χώρα στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα:
- η διαβίβαση του φακέλου από την Office des étrangers (Υπηρεσία αλλοδαπών) στον CGRA συνεπάγεται ότι ο Υπουργός προέβη στο σύνολο των ενεργειών για τις οποίες είναι αρμόδιος στο πλαίσιο της διαδικασίας διεθνούς προστασίας·
 - σε ορισμένες περιπτώσεις, ο CGRA διεξήγαγε προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας, η οποία αφορούσε, μεταξύ άλλων, την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση, το δρομολόγιο του αιτούντος, τα έγγραφα που κατέθεσε για να στηρίξει την αίτησή του, τον φόβο του, τις ελεύθερες δηλώσεις του και μια πιο εμπειριστατωμένη προσέγγιση των δηλώσεων αυτών.
- 53 Σε ορισμένες περιπτώσεις, μόνον η απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας ελήφθη μετά την προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων, δηλαδή όλες οι πράξεις διερεύνησης, συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής συνέντευξης, έλαβαν χώρα πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων και εν συνεχεία δεν πραγματοποιήθηκε καμία πράξη. Σε άλλες υποθέσεις, η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιήθηκε μετά την προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων, χωρίς να προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας ότι η καθυστέρηση αυτή μπορούσε να καταλογιστεί στον αιτούντα.
- 54 Η βελγική δε «διαδικασία στα σύνορα» χαρακτηρίζεται από πολύ σύντομες προθεσμίες, οπότε η βραχύτητα των προθεσμιών και η κράτηση στα σύνορα ενδέχεται να διακυβεύσουν την εφαρμογή ορισμένων βασικών αρχών και θεμελιωδών εγγυήσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (ιδίως, την πρόσβαση σε δικηγόρο, τον χρόνο που απαιτείται για τη συγκέντρωση όλων των εγγράφων που είναι χρήσιμα για τη στήριξη της αίτησης, τη δυνατότητα λήψης αντιγράφου των σημειώσεων της προσωπικής συνέντευξης πριν από τη λήψη της απόφασης).
- 55 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όλοι οι προσφεύγοντες προέβαλαν παράβαση του άρθρου 57/6/4 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980. Διατείνονται ότι η υπέρβαση της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων πρέπει να συνεπάγεται αυτεπαγγέλτως, ως παράβαση του άρθρου 57/6/4, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

νόμου, την ακύρωση της απόφασης αν αυτή ελήφθη στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας στα σύνορα.

Συνοπτική παρουσίαση του σκεπτικού της προδικαστικής παραπομπής και προδικαστικά ερωτήματα

- 56 Τίθεται το ερώτημα ποιες είναι οι συνέπειες της επίμαχης στην υπό κρίση υπόθεση κατάστασης υπό το πρίσμα του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32 καθώς και του άρθρου 8 της οδηγίας 2013/33 ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, το οποίο κατοχυρώνει τον εξαιρετικό χαρακτήρα της κράτησης του αιτούντος διεθνή προστασία.
- 57 Το Conseil du contentieux des étrangers (Συμβούλιο επίλυσης ενδίκων διαφορών επί υποθέσεων αλλοδαπών) διερωτάται επιπλέον αν το γεγονός ότι μια απόφαση εκδόθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων, ενώ η διαδικασία είχε κινηθεί στα σύνορα, συνάδει με το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά των αποφάσεων επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας και ορίζει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε η προσφυγή αυτή «να εξασφαλίζει πλήρη και *ex nunc* εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων», σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δικαίωμα πραγματικής προσφυγής).
- 58 Προκειμένου να μπορέσει να επιλύσει την υπό κρίση διαφορά, το Conseil du contentieux des étrangers (Συμβούλιο επίλυσης ενδίκων διαφορών επί υποθέσεων αλλοδαπών) κρίνει αναγκαίο να υποβάλει τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ διαδικασία εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται στα σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης από αιτούντα ο οποίος, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, κρατείται σε χώρο ευρισκόμενο γεωγραφικά στην επικράτεια αλλά εξομοιούμενο, βάσει κανονιστικής ρύθμισης, με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα;
 - 2) Εξακολουθεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ η εξέταση της ως άνω αίτησης διεθνούς προστασίας αιτούντος ο οποίος, μετά την προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπεται στο άρθρο 43.2 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, γίνεται μεν αυτοδικαίως δεκτός στην επικράτεια δυνάμει του εθνικού δικαίου, αλλά παραμένει υπό κράτηση, βάσει νέας απόφασης περί κράτησης, στον ίδιο χώρο κράτησης, ο οποίος αρχικώς θεωρούνταν ως χώρος ευρισκόμενος στα σύνορα ενώ πλέον χαρακτηρίζεται από τις αρχές ως χώρος ευρισκόμενος στην επικράτεια;
- Μπορεί ο ίδιος χώρος κράτησης, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας διεθνούς προστασίας, να εξομοιωθεί αρχικά βάσει

κανονιστικής ρύθμισης με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα και, αφού επιτραπεί στον αιτούντα να εισέλθει στην επικράτεια λόγω παρέλευσης της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων ή κατόπιν απόφασης για περαιτέρω εξέταση, να θεωρηθεί ως χώρος στην επικράτεια;

- Ποιες είναι οι επιπτώσεις της κράτησης του αιτούντος στον ίδιο χώρο, ο οποίος βρίσκεται γεωγραφικά στην επικράτεια αλλά κατ' αρχάς εξομοιώθηκε με χώρο ευρισκόμενο στα σύνορα και εν συνεχεία χαρακτηρίστηκε, από τις βελγικές αρχές, ως χώρος κράτησης στην επικράτεια λόγω παρέλευσης της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων, όσον αφορά τη χρονική και καθ' ύλην αρμοδιότητα της αποφαινόμενης αρχής;

3.1) Δύναται η αποφαινόμενη αρχή η οποία άρχισε να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα και η οποία αφήνει να παρέλθει η προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπεται στο άρθρο 43.2 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ για να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής ή η οποία έχει λάβει προηγουμένως απόφαση για περαιτέρω εξέταση, ενώ όλες οι πράξεις διερεύνησης, συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής συνέντευξης, πραγματοποιήθηκαν πριν από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, να συνεχίσει την εξέταση της αίτησης αυτής βάσει της κατά προτεραιότητα εξέτασης κατά την έννοια του άρθρου 31.7 της εν λόγω οδηγίας, όταν ο αιτών παραμένει υπό κράτηση, βάσει απόφασης άλλης αρχής, στον ίδιο χώρο κράτησης, ο οποίος αρχικώς εξομοιώθηκε με χώρο στα σύνορα, με την αιτιολογία ότι η κράτησή του είναι αναγκαία “προκειμένου να προσδιοριστούν τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας τα οποία δεν θα μπορούσαν να αποκτηθούν εάν δεν κρατούνταν ο αιτών, ιδίως όταν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής του αιτούντος”;

3.2) Δύναται η αποφαινόμενη αρχή η οποία άρχισε να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα και η οποία αφήνει να παρέλθει η προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπεται στο άρθρο 43.2 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ για να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής ή η οποία έχει λάβει προηγουμένως απόφαση για περαιτέρω εξέταση, χωρίς να έχει προβεί σε προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα εντός της προθεσμίας αυτής, να συνεχίσει την εξέταση της αίτησης αυτής βάσει της κατά προτεραιότητα εξέτασης κατά την έννοια του άρθρου 31.7 της εν λόγω οδηγίας, όταν ο αιτών παραμένει υπό κράτηση, βάσει απόφασης άλλης αρχής, στον ίδιο χώρο κράτησης, ο οποίος αρχικώς εξομοιώθηκε με χώρο στα σύνορα, με την αιτιολογία ότι η κράτησή του είναι αναγκαία “προκειμένου να προσδιοριστούν τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας τα οποία δεν θα μπορούσαν να

αποκτηθούν εάν δεν κρατούνταν ο αιτών, ιδίως όταν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής του αιτούντος»;

- 4) Συνάδει η ως άνω εφαρμογή της εθνικής ρύθμισης με τον εξαιρετικό χαρακτήρα της κράτησης του αιτούντος που απορρέει από το άρθρο 8 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ και με τον γενικό σκοπό της οδηγίας 2013/32/ΕΕ;
- 5) Έχουν τα άρθρα 31.7 και 31.8, 43 και 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι το [Conseil du contentieux des étrangers (Συμβούλιο επίλυσης ενδίκων διαφορών επί υποθέσεων αλλοδαπών)], όταν επιλαμβάνεται προσφυγής κατά απόφασης ληφθείσας στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας στα σύνορα, οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως την υπέρβαση της προθεσμίας των τεσσάρων εβδομάδων;»

Επί του αιτήματος εφαρμογής της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

- 59 Το Συμβούλιο ζητεί να εξετασθεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, καθώς και οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως με αριθμούς υπόθεσης C-51/24 και C-52/24, με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 60 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο προσφεύγων στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του, δεδομένου ότι κρατείται στο «κέντρο διέλευσης Caricole».
- 61 Εξάλλου, οι απαντήσεις του Δικαστηρίου στα υποβαλλόμενα ερωτήματα θα έχουν άμεση και καθοριστική επιρροή στην έκβαση της υπόθεσης της κύριας δίκης.
- 62 Στο πλαίσιο αυτό, διαπιστώνεται ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, η οποία εμπίπτει στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Συνεπώς, είναι δυνατή η εξέτασή της με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 63 Επιπροσθέτως, όσον αφορά την προϋπόθεση του επείγοντος, υπογραμμίζεται, πρώτον, ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται, μεταξύ άλλων, όταν ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του. Υπό το πρίσμα αυτό, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμηθεί ως έχει κατά την ημερομηνία εξέτασης του αιτήματος υπαγωγής της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία (απόφαση της 17ης Μαρτίου 2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Κατά πάγια νομολογία, η κράτηση υπηκόου τρίτης χώρας σε κέντρο κράτησης, είτε κατά τη διάρκεια της υποβολής της αίτησής του για παροχή διεθνούς

προστασίας είτε με σκοπό την απομάκρυνσή του, συνιστά στερητικό της ελευθερίας μέτρο (αποφάσεις της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψεις 34 και 35, της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, G. και R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, σκέψεις 23 και 25, της 15ης Φεβρουαρίου 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, σκέψεις 40 και 41, της 17ης Μαρτίου 2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, σκέψεις 31 και 35, καθώς και διάταξη της 5ης Ιουλίου 2018, C κ.λπ., C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, σκέψεις 35 και 37).

- 65 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν τα στοιχεία που στοιχειοθετούν το επείγον δεν συντρέχουν πλέον κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου, τα προδικαστικά ερωτήματα εξακολουθούν να είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς.